

ABSOLWENCI WYDZIAŁU METALURGICZNEGO Z ROCZNIKA „METALURGIA'72”

Odnowienie immatrykulacji – 17 czerwiec 2016

W 50. rocznicę rozpoczęcia studiów na macierzystej Uczelni, tj. pierwszej immatrykulacji w roku akad. 1966/67 na Wydziale Metalurgicznym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, tylko niektóre roczniki Absolwentów organizują spotkania koleżeńskie. Nasz rocznik rozpoczął studia 1 października 1966 roku. Były to jednolite 11. semestralne studia dzienne, zakończone obroną pracy magisterskiej w marcu 1972 roku i wydaniem dyplomu mgr inż. metalurga o jednej ze specjalności: MOC, PPM, GCiBP, MSS lub I-E.

ŚLUBOWANIE	AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE
Ślubuję uroczyście, że jako wychowanek Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie będę:	Wydział Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej
<ul style="list-style-type: none"> - dbał o należyty mojej Uczelni autorytet w kraju i za granicą, - całym swoim postępowaniem dbał o godność absolwenta najstarszej uczelni górniczo-hutniczej w Polsce, - utrzymywał z Uczelnią i Jej pracownikami więzy serdeczności i przywiązania, - uważał młodych absolwentów Uczelni za kolegów i przyjaciół oraz służył im swoją radą, pomocą i doświadczeniem.	I N D E K S
	IMIĘ Jerzy NAZWISKO Kajtoch UR. 1 marca 1948 Kraków
	ZOSTAŁ POWTÓRNIE IMMATRYKULOWANY Z OKAZJI 50. ROCZNICY ROZPOCZĘCIA STUDIÓW
KRAKÓW 17 czerwca 2016 NR ALBUMU 7419	DZIEKAN dr hab. inż. Tadeusz Telejko
	REKTOR prof. dr hab. inż. Tadeusz Słomka

Fot.1. Pamiątkowy indeks dr. Jerzego Kajtocha wręczony mu przez prof. Tadeusza Słomkę – JM Rektora AGH, podczas odnowienia pierwszej immatrykulacji w dniu 17 czerwca 2016 roku

Fot.2. Absolwenci Wydziału Metalurgicznego AGH „METALURGIA'72”, uczestnicy ponownej immatrykulacji po 50. latach od rozpoczęcia studiów w roku akad. 1966/67, podczas obchodów tej rocznicy w murach Alma Mater w dniu 17 czerwca 2016 roku. Stoją (od lewej):
 I rząd oficjeli dr hab. Tadeusz Telejko – dziekan Wydz. Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej, prof. Piotr Czaja – dziekan Wydz. Górnictwa i Geoinżynierii, prof. Ryszard Barcik – rektor Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, prof. Tadeusz Słomka – rektor AGH w Krakowie, dr hab. Mirosław Karbowniczek – prorektor AGH, prof. Stanisław Mitkowski – przewod. Stowarzyszenia Wychowanków AGH.
 II rząd: Józef Koziański, Roman Zbroja, Halina Zbroja, Ryszard Rabenda, Zofia Łuklińska, Jerzy Przydatek, Stanisław Podwiński, Andrzej Budny,
 III rząd: Bogdan Kania, Jerzy Kajtoch, Ryszard Nowak, Ewa Jemioł, Wincenty Likus, Andrzej Szydło, Wiesław Sawicki, Elżbieta Czapła, Antoni Zarychta, Andrzej Steczeń, Kazimierz Satora,
 IV rząd: Barbara Ofiok-Mikuła, Teresa Kokosza, Andrzej Grzegórzko, Rudolf Kenig, Czesław Skowronek, Stanisław Janusz, Andrzej Orłak, Józef Gawor, Wiesław Nowak, Danuta Raczkiwicz, Halina Czerniak, Joanna Bystricka, Wojciech Harabasz, Józef Maślanka, Waldemar Mądry,
 V rząd: Wiesław Fudalej, Janusz Kosobudzki, Maria Gorski, Andrzej Nawrot, Krystyna Drwota, Ryszard Łukawski, Jakub Poznański, Marek Tucharz,
 VI rząd: Jerzy Szczudło, Zygmunt Bucior, Krzysztof Chruszczyk, Maria Woldan, Władysław Peszko, Ludwik Ciura, Teresa Ciura, Magdalena Sztuka, Andrzej Skołyśzewski.
 Nieobecni na zdjęciu: Jerzy Bąkowski, Adam Lubina, Marian Pacanek, Marta Gdula-Żukowicz. Foto: Z. Sulima.

SPOTKANIE TOWARZYSKIE ABSOLWENTÓW „METALURGIA'72” w Zajeździe KOSYNIER w Bibicach

Zajazd Kosynier (fot.3) usytuowany jest tuż na przedmieściu Krakowa w pięknej okolicy, będącej częścią Parku Krajobrazowego Jury Krakowsko-Częstochowskiej, zaledwie 5 km od centrum miasta. Położony przy trasie wyjazdowej z Krakowa do Warszawy (droga E77). Ośrodek ten poleca pobyty weekendowe dla gości indywidualnych i grup zorganizowanych, zjazdy, konferencje, sympozja, narady, bankiety i uroczystości okolicznościowe. Jako, że obiekt ten usytuowany jest na terenie 3 ha ogrodzonego parku jesteśmy w stanie zorganizować imprezy plenerowe. Zajazd zaprasza do przytulnych i gościnnych wnętrz, zapewniając miłą i profesjonalną obsługę. W odległości 300 metrów od Zajazdu położony jest przystanek krakowskiego autobusu miejskiego.

Fot.3. Zajazd Kosynier w Bibicach – miejsce spotkania towarzyskiego w dniach 17-19 czerwca 2016 roku po immatrykulacji absolwentów Metalurgia'72

Fot.4. Medal okolicznościowy: awers – po kuciu (a) i rewers – po patynowaniu (b), przygotowany na pamiątkę odnowienia immatrykulacji podczas obchodów 50-lecia rozpoczęcia studiów na Wydz. Metalurgicznym w roku akad. 1966/67. Projekt i wykonanie artysta rzeźbiarz Mariusz Wasilewski – ASP w Krakowie.

Rys.5. Nasz kolega Staszek Janusz obchodził swoje urodziny (stąd „flaszka” w Jego ręce), gdyż dokładnie w dniu 17 czerwca zbiegły się one z naszym spotkaniem immatrykulacyjnym

Rys.6. Duet organizatorów immatrykulacji R. Kenig i J. Kajtoch w rozmowie z paniami Zosią i Ewą

Rys.7. Rysiek Łukawski – organizator spotkania towarzyskiego w Zajeździe Kosynier, podczas śpiewu w duecie z Ewą, a w tle para tancerzy Halinka z Wickiem i inni uczestnicy spotkania

Spektakl teatralny

Na zakończenie spotkania w sobotę wieczorem w dniu 18 czerwca 2016 roku zorganizowano wyjście do Krakowskiego Teatru Scena STU na ciekawy spektakl teatralny.

Sztuka Paula Barza opowiada o fikcyjnym spotkaniu dwóch gigantów świata muzyki – Jana Sebastiana Bacha oraz Jerzego Fryderyka Händla. Rozmowa kompozytorów to błyskotliwy pojedynek dwóch barwnych osobowości, dwóch wizji sztuki i życia dzięki sztuce. W starciu tym kompozytorom sekunduje kamerdyner Schmidt. Zgrabna zonglerka faktami historycznymi, odsłaniająca wiele intrygujących informacji o życiu obu kompozytorów, czyni z „Kolacji na cztery ręce” propozycję obowiązkową nie tylko dla melomanów.

Pierwsza realizacja „Kolacji na cztery ręce” w Teatrze STU z Janem Nowickim, Jerzym Bińczyckim i Janem Peszkiem miała miejsce w 1988 roku. Sztuka odniosła olbrzymi sukces, co skłoniło do powrotu do niej po latach. Spektakl ponownie wyreżyserował Krzysztof Jasiński, a w rolach głównych występują Emilian Kamiński, Olaf Lubaszenko oraz Maciej Miecznikowski. Przedstawienie, które jest koprodukcją Teatru STU i warszawskiego Teatru Kamienica, zaprezentowano ponownie i w nowej aranżacji 2 lipca 2015 roku podczas 20. Festiwalu Gwiazd w Międzyzdrojach.

Organizatorzy zjazdu wybrali ten obiekt na wieczorne spotkanie koleżanek i kolegów z rocznika „Metalurgia'72”. Po zakończeniu części oficjalnej spotkania na uczelni, wszyscy zainteresowani indywidualnie przemieścili się do tego ośrodka. Uroczysta kolacja została poprzedzona wręczeniem każdemu pamiątkowego medalu okolicznościowego z brązu w ozdobnym etui (fot.22), zaprojektowanym przez artystę rzeźbiarza Mariusza Wasilewskiego, absolwenta ASP w Krakowie. Następnie miłe chwile spędzono na dworze przy grillu w formie biesiady, a wieczorem przenieśliśmy się do reprezentacyjnej sali, gdzie już do białego rana nie zabrakło humoru, dowcipu i nawet śpiewów piosenek z czasów studenckich.

W odległości niespełna 25 minut drogi samochodem od zajazdu znajduje się Międzynarodowy Port Lotniczy im. Jana Pawła II Kraków-Balice. W odległości 20 minut drogi samochodem stąd znajdują się takie miejsca, jak: Muzeum Narodowe w Krakowie, Rynek Główny w Krakowie i Muzeum Lotnictwa Polskiego. W odległości 30 minut drogi samochodem stąd położona jest zabytkowa Kopalnia Soli w Wieliczce.

„Metalurgowie'72” z sukcesami

Wśród naszych koleżanek i kolegów są osoby, które w swoim życiu osiągnęły pewne sukcesy, zarówno naukowe: Zofia Brzoza-Luklińska i Ryszard Barcik, jak i zawodowe: Wojciech Harabasz, Czesław Skowronek, Andrzej Szydło i Wincenty Likus, oraz zawodowo-menedżerskie: Wiesław Nowak, Rudolf Kenig i Ryszard Łukawski, a mianowicie:

Zofia Brzoza-Luklińska (z d. Brzoza-Komendera), absolwentka specjalności MOC, stopień dr n. techn. (Ph.D.) uzyskała w 1977 r. jako stypendystka British Steel Cooperation. Jest uczestniczką wszystkich zjazdów koleżeńskich, mimo przebywania wraz z rodziną na stałe za granicą. Pracowała na Murdoch University w Perth, Zachodnia Australia, Surrey University w Guildford, UK, a w ostatnim okresie na Queen Mary University of London, UK, będąc zawodowo specjalistką w zakresie badań strukturalnych materiałów w oparciu o analityczną mikroskopię elektrono-

wą. Jest ekspertem w zakresie nowoczesnych badań mikro- i nanostruktur biomateriałów, powierzchni międzyfazowych oraz nowoczesnych materiałów syntetycznych i naturalnych. Jednocześnie prowadzi nowoczesne Centrum Analitycznej Mikroskopii Elektronowej, które specjalizuje się m.in. w nanomateriałach. Przez wiele lat nauczwała Metalografii i Mikroskopii w zastosowaniu do metalicznych i niemetalicznych materiałów. Ma na swoim koncie wiele wystąpień na konferencjach międzynarodowych oraz publikacji w czasopismach naukowych. Jest recenzentem wielu czasopism naukowych, jako ekspert w dziedzinie analizy biomateriałów, i członkiem Royal Microscopical Society, jako FRMS. Jej hobby to sport, gdyż w czasach studenckich uprawiała czynnie z sukcesami gimnastykę sportową w GTS Wisła Kraków i lekkoatletykę w AZS Kraków – jako płotkarka. Od 30 lat zajmuje się jednocześnie pracą społeczną na obczyźnie, prowadząc Polską Szkołę Sobotnią Milford, Surrey, UK, wdrażając wśród młodzieży język polski, historię, kulturę i tradycje polskie. Za szerzenie oświaty polskiej wśród młodzieży za granicą została odznaczona srebrną oraz złotą oznaką SPK (Stowarzyszenie Kombatantów Polskich, Londyn, UK), Dyplomem Uznania PMS (Polska Macierz Szkolna, Londyn, UK), złotą oznaką PMS, oraz Medalem Edukacji Narodowej, przyznany przez MEN RP, 2013. Od 2014 roku, po zakończeniu pracy zawodowej, poświęca swój czas m.in. na prowadzenie i rozwój Polskiej Szkoły Sobotniej. Jej mottem życiowym pozostaje: „Kochać ojczyznę, szanować swoją rodzinę i nie zapominać o rodzinie w kraju”.

Ryszard Barcik, absolwent specjalności MOC, uzyskał stopnie naukowe: dr n. techn. (1981) i dr hab. (1993), a tytuł naukowy profesora został mu nadany w 2011 roku. Jest zatrudniony w Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, w której pełnił z wyboru szereg odpowiedzialnych funkcji: kierownika katedry, prodziekana i dziekana Wydziału Zarządzania i Informatyki (od 1999), a w l. 2008-16 Rektora AT-H. Specjalizuje się w dziedzinie zarządzania logistycznego w przedsiębiorstwach i systemami jakości. Jest członkiem: Komitetu Nauki o Materiałach i Sekcji Metalurgii PAN, Komisji ds. organizacyjnych i legislacyjnych KRASP-u, a także ma Honorowe Członkostwa: Business Center Club i Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach.

W 2010 roku otrzymał wyróżnienie Złoty Laur Umiejętności i Kompetencji w kategorii "Pro publico bono", przyznane przez Regionalną Izbę Gospodarczą w Katowicach. Posiada znaczący dorobek naukowo-badawczy – obejmujący 296 pozycji, w tym publikacje, książki i prace wdrożone do praktyki przemysłowej, ma także udział w kształceniu kadr naukowych (wypromował 7 doktorów). W kształtowaniu sylwetki naukowej i zawodowej ważną rolę spełniły zagraniczne staże naukowe w USA na: University of Houston, Jackson State University, MIT Cambridge, Yale University. W 2009 roku otrzymał Nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, indywidualną stopnia drugiego za osiągnięcia organizacyjne, jako rektor Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej. W 2011 r. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, a posiada również Złoty Krzyż Zasługi oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Wojciech Harabasz, absolwent specjalności PPM, stopień dr n. techn. zz. przeróbki plastycznej uzyskał w 1975 r. za pracę doktorską pt. Wpływ technologii kucia na rozkład i wielkość odkształceń przy wydłużaniu dużych wlewków, wykonaną pod kierunkiem prof. Roberta Szyndlera, specjalizuje się w dziedzinie kucia i obróbki cieplnej odkuwek dla przemysłu energetycznego, lotniczego, kosmicznego, onshore ze stali wysokostopowych oraz stopów tytanu, niklu, miedzi i aluminium. W 1981 roku wyjechał do Niemiec, gdzie, pracując na odpowiedzialnych stanowiskach, zdobył pozycję zawodową jako ekspert ds. kucia trudnych stopów i obróbki cieplnej dużych odkuwek. Był jedynym polskim inżynierem, pracującym w zespole Thyssen Henrichshütte w Hattingen nad technologią kucia ciężkich wałów generatorowych z 435-tonowych wlewków dla elektrowni atomowych. Według jego technologii i pod jego nadzorem odkute były pierwsze komory spalania głównego silnika rakietowego HM60 dla Ariane5, tarcze i pierścienie do turbin lotniczych nowej generacji silników General Electric, rama sferycznego okna międzynarodowej stacji kosmicznej ISS tzw. Cupola, umożliwiająca jedyny optyczny kontakt załogi z kosmosem, czy tytanowe odkute tarcz turbinowych o masie do 10 Mg. Jego prace uczyniły go szeroko znanym ekspertem w europejskiej inżynierii metali. Był dyrektorem technicznym Zakładów Kuźniczych VSG Hattingen, Stahlwerke Groeditz i Huty Poldi w Kladnie. Jest współautorem wielu referatów na międzynarodowych konferencjach. Był członkiem Komisji Kuźniczej Stowarzyszenia Inżynierów Metalurgów w Niemczech i innych, które współpracowały ze znanymi instytucjami naukowymi w Akwizgranie, Duisburgu, Hanowerze czy Freibergu. Hobbistycznie jest znawcą i ekspertem szlachetnych gatunków win, nadal jest pasjonatem jazdy na nartach, jak i aktywnym myśliwym.

Wiesław Nowak, absolwent specjalności MSS, poeta naszych spotkań, miłośnik muzyki, filantrop i mecenas kultury, zawodowo prezes – dyrektor naczelny rodzinnej firmy NOVIMAR w Krakowie (www.novimar.pl), specjalizującej się w budowie obiektów przemysłowych, elektrowni, montażu urządzeń i konstrukcji na dużych wysokościach, itd. Wznosi te budowle w wielu rejonach świata, poczynając od dalekiego wschodu, poprzez Europę, aż po USA. Rozmiłowany w górach i góralszczyźnie, będąc Krakowianinem z wyboru. Z zamiłowania jest poetą i był autorem tekstów m.in. dla zespołu „Krywań”, będąc także jego sponsorem i menedżerem. Ma szerokie kontakty z wieloma zaprzyjaźnionymi z nim artystami, związanymi z „Piwnicą pod Baranami” takimi, jak: poeci Józef Baran i Adam Ziemianin, piosenkarz Andrzej Sikorowski czy rzeźbiarz Bronisław Chromy. Jest fundatorem dla AGH – wraz z małżonką Maszą, rzeźby „Dwoje” (naprzeciw paw. B-2) – autorstwa B. Chromego. Jest współorganizatorem i sponsorem wielu okolicznościowych koncertów i imprez noworocznych na terenie naszej Uczelni. Sponsoruje akcje charytatywne dla dzieci z ubogich rodzin w ramach Dzieła Pomocy Dzieciom Fundacja Ruperta Mayera oraz jubileusze specjalne np. 50-lecie Teatru STU i pracy artystycznej dyr. Krzysztofa Jasińskiego. W 2009 roku napisał teksty do płyty CD „Mej Kochanej AGH”, do której muzykę skomponował znany i wyjątkowy Andrzej Zarycki. Jak mówi o sobie jest człowiekiem rozdartym między wieloma bliskimi osobami, miejscami, funkcjami i wartościami, które próbuje ze sobą łączyć. Jest też technokratą, ale bez wątplenia humanistą. Od 2015 roku udziela się w zespole ekspertów i przedsiębiorców „Gospodarka, praca i przedsiębiorczość”, w ramach Narodowej Rady Rozwoju, powołanej przy A. Dudzie – Prezydencie RP. Stwarza Mu to możliwość zapraszania znanych osób, którzy – w ramach wykładów otwartego uniwersytetu trzeciego wieku przy AGH, dzielą się swoimi poglądami. Jest Autorem książek: „Dlaczego wracam do Polski”, „To był mój Nauczyciel”, tomiku wierszy pt. „Z przymrużeniem oka” czy fraszek „Moje pisanie na kolanie”, a także pastorałek, wydanych z zespołem „Krywań” na płytach „Nad Tatrami Gwiazda Betlejemka” i „Hej na Chochołowskiej”. Ostatnio promuje Klub „Paka Nowaka” przy ul. Czystej 8 jako miejsce spotkań swoich przyjaciół i znajomych m.in. grupy absolwentów Wydz. Metalurgicznego AGH z rocznika „Metalurgia'72”. Zainteresowania jego: to dobra muzyka, poezja i literatura klasyczna... no i góry, z romantyczną góralszczyzną. Jak napisał w czerwcu 2010 roku „Jestem też typowym Polakiem, zmartwionym czy zamartwionym o losy Ojczyzny... Potrzebna nam Polska dobrze i mądrze rządzona, ale to zdaje się marzenia ściętej głowy”.

Andrzej Szydło, absolwent specjalności MSS, stopień dr n. techn. zz. metalurgii stali uzyskał w 1980 r. za pracę doktorską pt. „Badania wpływu odtleniania stopu FeNi42 odtleniaczami prostymi i złożonymi, wprowadzanymi w próżni na skład i strukturę wtrąceń niemetalicznych”, wykonaną na Pol. Śląskiej. Zawodowo specjalizuje się w dziedzinie makrometalurgii, metalurgii próżniowej i badaniach nad czystością stali. Pracę naukową realizował w l. 1972-83 na Wydz. Metalurgicznym PŚ, współorganizując nowoczesne laboratorium metalurgiczne, uruchamiając unikatowe w Polsce urządzenia (induk. piec próżniowy firmy Balzers, analizator obrazu Quanti-met 720). Jest współautorem patentu na głowicę lancy tlenowej konwertorów oraz rozwiązań technologicznych i użytkowych przy wytapianiu i odlewaniu stali półuspokojonych. Współpracował z szeregiem hut i zakładów hutniczych, np.: HZWD Mikrohuta w Strzemieszycach. Pracę zawodową w przemyśle rozpoczął w Zakł. Badawczo-Wdrożeniowym Huty Katowice (1983-88). W 1988 r. został z-cą Kierownika Wydziału Stalowni ds. Produkcji co pozwoliło mu zweryfikować wiedzę z zakresu metalurgii, jak to

nazywał „od środka”. Tak, że w latach 1991-93 był Kierownikiem Stalowni, by w latach 1993-98 już na poziomie huty organizować i kierować pionem Jakości i Technologii, skupiającym oprócz służb technologicznych, kontrolę jakości, laboratoria badawcze i postęp techniczny, początkowo jako Naczelnny Inżynier, a następnie Dyrektor. Wtedy to wdrożono System Zarządzania Jakością, Środowiskiem i BHP, uruchomiono odzysk gazu konwertowanego, a jemu osobiście powierzono doprowadzenie do pełnego rozruchu I maszyny COS firmy Mannesmann. W l. 1998-2001 został powołany do Zarządu Huty Katowice S.A., obejmując funkcję V-ce Prezesa ds. Rozwoju, zajmując się głównie restrukturyzacją huty, dostosowując ją do standardów jakościowych, organizacyjnych (nadzór właścicielski) i kosztowych, obowiązujących w światowym hutnictwie. W 2002 r. został Prezesem Huty Katowice S.A., aż do inkorporacji jej do Polskich Hut Stali (PHS), gdzie powierzono mu funkcję V-ce Prezesa ds. Restrukturyzacji i Rozwoju. Po sprzedaży PHS inwestorowi LNM GROUP w 2004 roku przeszedł do prywatnego biznesu, pracując w firmach: BH Steel Energia, KEM Profil Sp. z o.o., Technologie Buczek Sp. z o.o., by zakończyć działalność biznesową w spółce Ekopol, której był współwłaścicielem. W 2011 roku z uwagi na stan zdrowia przeszedł na emeryturę. Przez cały czas pracy zawodowej był aktywnym członkiem SITPH, będąc Prezesem Zarządu Oddziału w Dąbrowie Górniczej (przez dwie kadencje) oraz Prezesem Zarządu Głównego SITPH w Katowicach (przez jedną kadencję). Od 1999 roku jest członkiem Akademicko-Gospodarczego Stowarzyszenia Hutnictwa, działającego przy AGH. Do dziś aktywnie oddaje się narciarstwu alpejskiemu, kolarstwu i pływaniu, ale ostatnio już „nad wodą i z silnikiem”.

Czesław Skowronek, absolwent Wydz. Metalurgicznego AGH o specjalności PPM – walcownictwo. Zawodowo specjalizuje się w dziedzinie technologii walcowania wyrobów płaskich. Pracę zawodową rozpoczął w Hucie im. Lenina, pracując w l. 1972-90 w Wydziale Walcowni Gorącej Blach na stanowiskach: stażysty, mistrza, kierownika oddziału i wydziału, kierownika zakładu. W 1998 r. zostaje w Hucie im. T. Sendzimira powołany na stanowisko Dyr. Produkcji, a następnie Dyr. Logistyki, dalej Wiceprezesa Zarządu

– Dyr. Zarządzającego, by w 2002 r. objąć stanowisko Prezesa Zarządu – Dyr. Generalnego HTS, w jej bardzo trudnej sytuacji ekonomicznej. Doprowadza w lipcu 2002 r. postępowanie układowe HTS do pozytywnego dla Huty rozstrzygnięcia. Uczestnicząc aktywnie na kolejnych poziomach zarządzania restrukturyzacją HTS z dniem 1.01.2003 zostaje powołany do organizacji, a następnie zarządzania holdingiem – koncernem Polskie Huty Stali, w skład którego weszła HTS. Obejmuje stanowisko Członka Zarządu – Dyrektora Produkcji i Techniki PHS. Podstawą tych wielu kolejnych awansów – oprócz zasadniczego wykształcenia i wyników pracy, było systematyczne doksztalcanie: ukończył w AGH studia podyplomowe w zakresie zarządzania i organizacji produkcji, studium prywatyzacji i zarządzania w Polsko-Amerykańskiej Szkole Biznesu, odbył szkolenie menedżerskie JICAP w Anglii zakończone certyfikatem CBI i praktyką w British Steel, posiada uprawnienia nadane przez Ministra Skarbu Państwa do zasiadania w Spółkach Skarbu Państwa i był członkiem oraz przewodniczącym rad nadzorczych m.in. Stalproduktu S.A, Metalodlewu, ComArchu Kraków, a także Wiceprezesem Rady Hutniczej Izby Przemysłowo- Handlowej. Od 1999 roku był Członkiem Akademicko-Gospodarczego Stowarzyszenia Hutnictwa, w ramach którego przygotowywał i realizował restrukturyzację HTS, by następnie w ramach PHS współrealizować jego prywatyzację. Po prywatyzacji PHS przechodzi do pracy w prywatnym biznesie jako Dyrektor Oddziału KEM sp. z o.o. W okresie studiów był czynnym zawodnikiem w AZS Kraków, a po rozpoczęciu pracy w Hucie – Hutnika Kraków, którego następnie w drugiej połowie lat 90. XX wieku był Wiceprezesem, a w 2007 Prezesem

Zarządu KS Hutnik Kraków. Jest autorem i współautorem 50 projektów racjonalizatorskich i patentu oraz dwóch publikacji. Posiada specjalizację zawodową I stopnia w dziedzinie gospodarki energetycznej. Za pracę zawodową był wyróżniany i honorowany: odznaką „Zasłużony dla HTS”, srebrną i złotą odznaką SITPH, nagrodą Ministra Urzędu Postępu Technicznego i Wdrożeń, wyróżnieniem Profesora A. Rodziewicza-Bielewicza – nadanym przez Rektora AGH, Złotą Odznaką Prezydenta Miasta Krakowa. Jest Kawalerem Honorowego Medalu Stowarzyszenia Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów. Odznaczony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi. W 2007 roku kończy pracę zawodową i przechodzi na emeryturę, społecznie pracuje jako Prezes koła Grodzkiego Seniorów oraz Wiceprezes Zarządu Oddziału Kraków SITPH. Pasjonuje się piłką nożną i uprawia rekreacyjnie narciarstwo.

Wincenty Likus, absolwent specjalności MSS, zawodowo specjalizował się w dziedzinie technologii wytopu stali jakościowych w piecach martenowskich, później elektrycznych. Pracę zawodową rozpoczął bezpośrednio po studiach na Stalowni Martenowskiej – do której do dzisiaj ma ogromny szacunek, w Kombinacie Przemysłowym Huta Stalowa Wola. To tutaj w l. 1972-2003 przeszedł wszystkie szczeble kariery zawodowej, pracując jako technolog wydziałowy, mistrz pieców martenowskich, kierownik: zmiany i

oddziału pieców elektrycznych, z-ca szefa i szef Wydz. Stalownia. Jest współ- i autorem licznych projektów racjonalizatorskich i patentów z dziedziny technologii stalownictwa. Zawodowo w l. 2003-12 pełnił kolejno odpowiedzialne funkcje dyrektora ds. produkcji Zakładu Hutniczego, a następnie kolejno prezesa: Zakładu Metalurgicznego, Walcowni Blach Złomrex, w końcu Huty Stali Jakościowych. Od 2012 roku przebywa na emeryturze. Był odznaczony wieloma nagrodami (ind. i zesp.) i odznaczeniami (państwowymi i resortowymi). Udzielał się jako zagorzały kibic i działacz sportowy w sekcji piłki nożnej klubu Stal Stalowa Wola. Od 1999 roku jest członkiem Akademicko-Gospodarczego Stowarzyszenia Hutnictwa, działającego przy AGH. Przez macierzysty Wydział Akademii został wyróżniony Medalem „Zasłużony dla Wydziału” (2012), a Stare Strzechy na Karczmie Piwnej „pod Kadzią” wyróżniły Go najwyższymi honorowymi tytułami piwnymi: Starego Pierdoły (2009) i Nasza Stara Dupa (2011). Bard naszych spotkań, wielki miłośnik muzyki i śpiewu (Jego kultowe pieśni to: Krywaniu, Krywaniu czy Niech żyje Metalurgia), rozmiłowany w górach i góral-szczyźnie. Pasjonuje się sportem – osobiście kibicował polskim reprezentantom m.in. podczas rywalizacji w ramach MŚ w piłce siatkowej kobiet w Tokio (2010) i na ZIO w Vancouver (2010) oraz piłką nożną np. podczas ME w 2012 roku, uprawia rekreacyjnie narciarstwo i okresowo wspinaczkę górską – jest zdobywcą Kilimadżaro, Krywania i wielu naszych polskich szczytów.

Rudolf Kenig, absolwent specjalności PPM, specjalizuje się w dziedzinie przeróbki plastycznej technologiami kucia matrycowego i swobodnego. Po skończeniu studiów podjął pracę na Wydziale Organizacji i Zarządzania AGH, pracując na stanowisku asystenta i starszego asystenta. Za działalność dydaktyczno-wychowawczą otrzymał nagrodę ind. Ministra NSzWiT III stopnia (1976) oraz nagrody Rektora AGH (1972-82). W latach 1982-89 był zatrudniony na stanowisku dyrektora administracyjnego Wydz. Metalurgicz-

nego, a następnie dyrektora ekonomicznego AGH. Od czasu studiów był zaangażowany w prace na rzecz Uczelni i macierzystego Wydziału. Przez 2.5 kadencji był członkiem Senatu

AGH, jako przedstawiciel młodych pracowników nauki. Wielokrotnie brał udział w pracach organizacyjnych w ramach Komitetu Obchodów Dnia Hutnika oraz Obchodów Jubileuszowych 60- i 70-lecia Uczelni. Brał czynny udział także w cyklicznych spotkaniach Rady Wydziału Metalurgicznego z przedstawicielami Przemysłu.

Pracę menedżera zaczął w 1989 roku, gdy wyjechał do Niemiec w ramach kontraktu z Instalem Kraków, pracując kolejno jako kierownik budowy, projekt menager, a następnie z-ca ds. Rynku Niemieckiego. Przez 2 lata był także Prokurentem Firmy Novmar w Niemczech. W 2003 roku powrócił do kraju, i zarejestrował działalność gospodarczą w ramach Firma Usługowa KENDIN. W ramach działalności firmy nawiązał współpracę z następującymi firmami: Wildauerkurbelwelle Wildau GmbH, Schmiedewerke Grüditz GmbH, Dango@Diententhal GmbH, Ingenieurbüro Erenkamp oraz IBH Ingenieurbüro Dr Harabasz – będąc ich przedstawicielem w Polsce. W 2008 roku podpisuje umowę z Firmą QuantorForm w Moskwie na wprowadzenie programu do symulacji procesów kucia oraz wyciskania w polskim przemyśle kuźniczym. Brał także czynny udział w pracach badawczych w ramach środków unijnych, jak i środków z NCBiR, prowadzonych przez Wydział WIMiP AGH – Katedra Przeróbki Plastycznej Metali i Katedra Techniki Ciepłej i Ochrony Środowiska. Wspólnie z pracownikami KTCiOŚ jest twórcą unikalnej technologii w skali światowej na przetwarzanie pyłów z pieców elektrycznych na wsad żelazo-nośny z równoczesnym odbiorem cynku. Opracowana technologia została wdrożona laboratoryjnie i obecnie przechodzi testy przemysłowe. Jest współautorem 3 patentów w tym zakresie. W 2010 roku został prezesem firmy KH-TECH Sp.z o.o. z siedzibą w Wieliczce, którą założył wspólnie z dr. W. Harabaszem – jej viceprezesem. Jest członkiem Związku Kuźni Polskich (od 2003 r.) i Akademickiego Stowarzyszenia Gospodarczego Hutnictwa przy AGH (od 2007 r.). Jest pasjonatem sportu zwłaszcza narciarstwa. Jego motto życiowe brzmi „W swym życiu zawsze należy przyzwoitym być” (zaczerpnięte od prof. Wł. Bartoszewskiego). Od 2002 roku pełni funkcję prezesa komitetu organizacyjnego zjazdów koleżeńskich rocznika absolwentów „Metalurgia'72”, uczestnicząc w latach 1987-2016 we wszystkich spotkaniach, organizowanych ze znacznym jego udziałem.

Ryszard Łukawski, absolwent specjalności PPM. Pracę zawodową rozpoczął w dniu 2.06.1972 roku w Hucie im. Mariana Buczka w Sosnowcu jako jej stypendysta. Zawodowo specjalizował się w dziedzinie technologii wytwarzania na gorąco rur stalowych bez szwu. Przechodził różne szczeble kariery, by zakończyć ją w 1994 roku jako zastępca kierownika Wydziału Walcowni Gorącej Rur Wellmann. W trakcie pracy w Hucie opatentował "Smar do smarowania trzpieni dla walcowania rur na gorąco". Pracę działacza społecznego i pracownika samorządowego wykonywał w Sosnow-

cu w okresie od lipca 1994 do grudnia 2014 roku, pełniąc funkcję Zastępcy Prezydenta Miasta Sosnowca. W trakcie pracy w Urzędzie nabył uprawnienia do zasiadania w Radach Nadzorczych Spółek Skarbu Państwa oraz uzyskał licencję zawodową Zarządcy Nieruchomości. W latach 2003-2013 brał udział w pracach Rady Gospodarki Wodnej Regionu Wodnego Małej Wisły jako członek powołany przez Ministra Środowiska. Równocześnie w latach 2004-2014 pełnił funkcję Pełnomocnika do spraw realizacji projektu – Measure Authorising Officer – MAO z udziałem środków unijnych. Za całokształt i duże zaangażowanie w pracy w samorządzie terytorialnym w 2002 roku został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Od kwietnia 2015 roku przeszedł na emeryturę. Jest uczestnikiem wszystkich zjazdów rocznika Metalurgia'72. Jego hobby to zwiedzanie krajów basenu Morza Śródziemnego, kolekcjonowanie monet i starych zegarów, w wolnych chwilach prace w ogródku działkowym.

Udział przedstawicieli rocznika Metalurgia'72 w życiu Wydziału

Wielu absolwentów z 1972 roku utrzymuje stałe kontakty z naszym Wydziałem, uczestnicząc w corocznych majowych obchodach Dnia Hutnika lub jubileuszach macierzystego Wydziału. Spontanicznie w obchodach Jubileuszu 80-lecia Wydz. Metalurgicznego wzięła udział duża grupa naszych koleżanek i kolegów z rocznika Metalurgia'72.

a)

b)

Rys.8. Dr inż. Jerzy Kajtoch podczas pracy zawodowej uczestniczył w Obchodach Dnia Hutnika poprzez: udział w Karczmie Piwnej „Pod Kadzią” – 1974 (a) i organizację Ślubowania Hutniczego w latach 1987-2002 – 1998 (b).

a)

b)

Rys.9. Dyplom uznania dla J. Kajtocha (a), przyznany w 1997 roku przez prof. Janusza Łukaszę – dziekana Wydz. Metalurgii i Inż. Materiałowej, oraz grupa absolwentów rocznika Metalurgia'72 po wyróżnieniu J. Kajtocha (b), podczas Obchodów Dnia Hutnika'2002 Złotym Krzyżem Zasługi. Na zdjęciu od lewej: R. Kenig, W. Likus, J. Kajtoch, Z. Łuklińska, M. Sztuka, A. Szydło, M. Pacanek.

Wyróżniony nasz kolega Jerzy Kajtoch – pracując jako adiunkt w Katedrze Plastycznej Przeróbki Metali, dał się poznać m.in. jako współtwórca poz. „AGH – Informator dla kandydatów na studia” – autor i redaktor rozdziału o Wydziale (4 wydania), „Wydział Metalurgii i Inżynierii Materiałowej – Informator” – współautor i redaktor wydania w 1994 roku podczas Jubileuszu 75-lecia AGH, i pomysłodawca strony internetowej Katedry PPM, oraz wieloletni członek Komitetu Dnia Hutnika – wieloletni uczestnik spotkań w Karczmie Pivnej „Pod Kadzią” (Fot.8a) i organizator ślubowania hutniczego (Fot.8b) rokrocznie w latach 1987-2002, będąc także współautorem scenariusza tej uroczystości. W latach 1991-2012 był sekretarzem redakcji Metallurgy and Foundry Engineering.

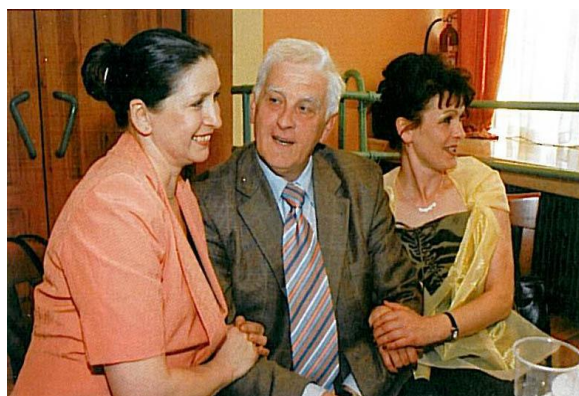
W pracach Komitetu Dnia Hutnika udzielali się – w różnych latach, także absolwenci z grupy Metalurgia'72 – koledzy Rudolf Kenig i Kazimierz Satora, będąc wielokrotnie m.in. organizatorami Karczmy Pivnej „Pod Kadzią”.

Kilku z nas otrzymało także zaszczytne piwne tytuły honorowe, przyznawane przez Prezydium Karczmy Pivnej „Pod Kadzią” w danym roku kalendarzowym. M.in. naszych kolegów wyróżniono: dyr. Czesława Skowronka (2002) i prezesa Rudolfa Keniga (2016) tytułem Wicepierdoły, a dyr. Wincenty Likus wyróżniony został tytułami: Starego Pierdoły (2009) i Nasza Stara Dupa (2011). Tytuły honorowe to: Pierdoła, Wicepierdoła, Stary Pierdoła, Dziadyga, Pieski Dziadyga, Nasza Stara Dupa, przy czym ten ostatni tytuł jest dowodem najwyższego uznania, szacunku i popularności wśród hutniczych braci piwnych.

a)

b)

Rys.10. Na Karczmie Pivnej „Pod Kadzią” w 2002 roku zaszczytnym tytułem honorowym Wicepierdoły wyróżniono dyr. Czesława Skowronka (a), a pamiątkowy dyplom wręczył Mu kontrapunkt red. Leszek Mazan; Rudolf Kenig – b. dyr. adm. Wydziału, w otoczeniu kusiołek z Dziekanatu (b) – Iwony Karkoszki-Zyskowskiej i Lidii Kajty, podczas Rautu u „Żelaznych Dam” w 2006 roku.

Na wielu biesiadach hutniczych „swoje arie” wykonywał nasz zjazdowy bard Wicek Likus, przy czym jego solowy markowy śpiew zawsze dotyczył pieśni o „Krywaniu” oraz innych topowych pieśni hutniczych.

Na pamiątkę rozpoczęcia drugiego 50-lecia działalności Wydziału Metalurgicznego AGH na posiedzeniu w dniu **27 kwietnia 1974 roku** Rada Wydziału podjęła uchwałę o ustanowieniu dwustopniowego medalu (honorowego i pamiątkowego), który wraz z dyplomami – zgodnie z regulaminem, będzie przyznawany uchwałą Rady Wydziału indywidualnie osobom zasłużonym lub instytucjom czy jednostkom przemysłowym za istotny wkład w rozwój nauk metalurgicznych lub za szczególne zaangażowanie w rozbudowę bazy Wydziału oraz promowanie jego myśli i osiągnięć naukowych w przemyśle metalurgicznym dla utrwalenia dobrego imienia wśród hutników polskich.

Przyjęto także, że przyznawanie tych wyróżnień będzie w latach następnych związane z obchodami Dnia Hutnika w danym roku kalendarzowym. Każdy medal honorowy jest

indywidualnie numerowany i ma wygrawerowane imię i nazwisko wyróżnionego lub nazwę honorowanej jednostki. Uroczyste wręczenie pierwszych medali i dyplomów odbyło się na posiedzeniach Rady Wydziału w dniach: 11.V.1974 r. podczas Dnia Hutnika'74 – dla 7 osób wyróżnionych indywidualnie, i 7.X.1974 r. – dla 3 przedstawicieli wyróżnionych hut.

Rys.11. Podczas Obchodów Dnia Hutnika'2012 medalem honorowym „Za zasługi dla Wydziału” wyróżniono osoby (a): dr Jerzy Kajtoch, prof. Jan Kazanecki, Wincenty Likus – dyr. Huty Stalowa Wola, Sanjay Samaddar – prezes ArcelorMittal Poland, Marian Strzelecki – dyr. Celsa Huta Ostrowiec, prof. Antoni Tajduś – rektor AGH, dr Anna Żurek – Los Alamos Laboratory, USA (nieobecna), oraz awers (b) i rewers (c) tego medalu.

Starą i nową wersję medalu honorowego „Za zasługi dla Wydziału” wręczono dotychczas 276 osobom i instytucjom, w tym m.in. kilku absolwentom z naszego rocznika Metalurgia'72 wśród których byli: Staszek Podwiński (1998), Wiesiek Nowak (2000), Andrzej Szydło (2001), Czesiek Skowronek (2002), Jurek Kajtoch (2012) i Wicek Likus (2012).

Opracował: dr inż. Jerzy KAJTOCH

Kraków, 15 lutego 2017 r.